

Trepte spre cer

Dumitru Negrea

E liniște, prin ceruri plutind,
Dar stelele mi-ascultă ruga:
De prin văzduh, în trepte venind,
Răsună toccata și fuga ...

Chiar dacă nu e nici un templu,
Tot cântecul e-acum aproape,
Departa eu unde contemplan
Și cerul se joacă pe clape.

Deși repetat, nu e la fel
Drumul ce tot urcă n-ajunge
La mult dorit oniricul țel,
Iar orga o știe și plânge ...

Pierdute în timpul visării,
Sub cer, notele fac un ocol
Și se-ntorc în locul plecării,
Început abrupt cu cheia sol!

Trei tonuri-nălțate deodată
Încearcă s-ajungă la stele,
Dar nu se-ntâlnesc niciodată,
Pornind octave paralele...

E prea lung drumul către astre,
Și cântul în gând se preface,
La fel cu dorurile noastre,
Dar orga se-oprește și tace!

18 Mai 2011